

Forholdet, som det er, Mænd, som komme dertil, og som have været der i kort Tid og erhvervet Eiendomme, faa strax Indflydelse paa Koloniernes Ethrelse, hvortmod Fremmede, der komme her til Landet, maa være her i mange Aar, inden de kunne erhverve Indfødsret og gjøre Indflydelse gjældende paa Forholdene. Saaledes er det ikke i Vestindien; og hvilken Interesse have disse Mænd, som komme derover og, maaske kun for en kort Tid, erhverve bestindigste Plantager? Mange ere, hvad der er almindelig bekjendt fra den forrige Forhandling, vi have haft om disse vigtige Spørgsmaal, ligefremme Eventyrere. Jeg siger — det er naturligtvis en Tanke, som ligger mig for — at for at faa ordentlig bestyrede Forhold vil det blive nødvendigt, at Kolonialloven bliver sat ud af Kraft; men jeg skal rigtignok tilføje, at selv om det kunde ske, og selv om Rigsdagen da fik Indflydelse paa Koloniernes Anliggender, vilde jeg vel nok haabe, men jeg kunde ikke tro, eller det vilde være vanskeligt for mig at tro, at det dermed vilde blive godt, navnlig under denne Regjering, som efter min Mening har varetaget Forholdene i de bestindigste Kolonier saa daarlige, at det ikke let kan tænkes at ske flettere.

Finansministeren (Gstrup): Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Holbæk Amts Ede Valgfreds (Tauber) helt igjennem talte, som om Kolonierne vare et os aldeles fremmed Land, som havde ubetinget at sørge for sig selv i alle Tilfælde, og hvis Vel og Ve egentlig ikke angik os. Det er jo aldeles ikke Forholdet. Kolonierne ere en integrerende Del af det danske Monarki, som vi i Virkeligheden ikke have Ret til at betragte som et os uvedkommende Land. Det forekommer mig, at naar man saa vil holde fast paa, at den ved Kolonialloven af 27de November 1863 trufne Ordning forpligter Kolonierne til at bære Udgifter ud over deres Evne, saa maa man dog erindre, at denne Forfatning for Kolonierne ikke er kommen til Stede efter Forlangende af dem, men at den er paaoktroyeret dem af Lovgivningsmagten herhjemme. Den Gang bestemte man, fordi man troede, at der ikke finansielt vilde være Noget til Hinder derved, ved Lov — en Tilstand, der altsaa skulle vedvare, indtil den igjen ved Lov blev forandret — at Kolonierne ikke blot skulde bære deres kommunale Udgifter, men man paalagde Kolonierne at bære, hvad der ellers altid anses for at være Statsudgifter, d. v. s. Udgifter til Militærhold, og man paalagde fremdeles Kolonierne at yde et ikke ganske ubetydeligt Bidrag til den danske Stats almindelige For-

udenheder. Det kan have været rimeligt og billigt den Gang, naar man ser hen til, hvorledes den økonomiske Forfatning da var paa Øerne, men det er efter min Overbevisning ubilligt nu at ville fastholde en saadan Ordning, efter at det har vist sig, at Øerne ikke mere have Evne til at bære disse Udgifter. Skylden for denne Mangel paa Evne til at bære disse Udgifter kan jo dog umulig lægges paa Kolonialraadet. Det maa jo dog være bitterligt for Alle, at den stadige og jævnlige Tilbagegang paa St. Thomas skyldes Forhold, som Kolonialraadet er uden Indflydelse paa, i alt Fald uden nogen væsentlig Indflydelse paa, at den skyldes, at Handelsforbindelsen har taget en anden Retning end tidligere, at den skyldes den stærkt udviklede direkte Dampskibsforbindelse mellem Europa og Amerika, hvorved St. Thomas er funken ned fra, hvad den var i 1863, nemlig et almindeligt Anløbssted og Oplagssted for engelske Varer. Jeg vil nu dog spørge, naar Forholdene ere forandrede i den Grad, som her er Tilfældet, og uden Skyld derude fra, er det saa billigt at fastholde, at denne Ordning af 1863 skal staa ubetinget, og sige til Kolonierne: vi have Intet med Eder at bestille, I have at bære eders Udgifter alene? Det ærede Medlem gav en Antydning af, at man kunde komme til at rette Tæring noget bedre efter Næring ved at nedlægge Lønningerne. Efter den Erfaring, jeg har gjort; tror jeg ikke, man er berettiget til at betegne Lønningerne som høje. Jeg kunde nævne Exempel paa et Embede i Vestindien, som har været opslaaet fire Gange valant, uden der har meldt sig en eneste Ansøger derom; det tyder dog i Virkeligheden ikke paa, at Lønningerne ere overdrevent høje. Jeg tror ikke, det er retfærdigt at ville udslunge en saadan Bestyrling imod Repræsentationen paa St. Croix, at den kun er en Klise, der tager Hensyn til egne Interesser, og jeg tror, at det ærede Medlem ogsaa tager fuldstændig feil, naar han siger, at der kun gjøres Noget for Planterne og Intet for Arbejderne. Der er i de senere Aar gjen-nemført forskjellige Reformere derude, som ikke mindst komme den lavere Klasse til Gode, Reformere i Skolevæsenet, Lægevæsenet, Sordemodervæsenet, ikke at tale om, at man har søgt at befordre — og det er lykkes dog i noget Maal — Udstykning af Forde og Tilveiebringelse af en Mellemklasse derude, og jeg skal hertil knytte den Bemærkning, at dersom Sukkerdyrkingen gaar til Grunde derovre, vil det ikke falde mindst tungt paa de saatalde Squatters, de mindre Sukkerproducenter, som ikke have Evne til selvstændig Bearbejdelse af deres Produkt,